

Häggsjöns Varjehanda

Årgång I, Nummer 1

Häggsjöns Intresse och Fiskeförening

Augusti 1998

Medarbetare i detta första nummer:

- AnnaKarin Gudmundsson
- Nils-Erik Westerholm
- Margareta Grafström
- Gunhild Westerholm
- Kurt Eriksson

I det här numret:

Protokoll från årsmötet	2
Föreningen jubilerar	3
Pionjärerna	4
Önnes-Johanna Av Margareta Grafström	5
Kallbäckens avrättnings- plats	6
Föreningens ordförande presenterar sig	7
Namn o Nytt	8
Baksidan	8
Krysset	9

Årsmötet 1998 på Storholmen

Den 12:e juli var det årsmöte på Storholmen, trots det dåliga vädret var vi ett trettiotal som hade kommit till detta jubileumsårsmöte, föreningen har nu funnits i drygt 50 år !

Nils-Erik Westerholm

Mötet inleddes med att Nils-Erik Westerholm berättade lite om föreningens historia, vilket var mycket intressant att lyssna till (se separat artikel för er som ej var där).

Därefter var det dags för årsmötet som leddes av ordförande Hans Beijar,

(se protokollet på sid 2).

Till tipsrundan som följde hade Nils-Erik tagit över mängder av gamla redskap till Storholmen. För oss som inte hade alla rätt var genomgången av dom rätta svaren rolig att lyssna till, man fick passa på att lära sig ett och annat. Prisbordet var så fullt att nästan alla fick pris, allt från fina paraplyer till kepsar fanns att välja på.

Vi som hade mött upp till årsmötet hade en mycket trevlig dag, även om himlen var grå till att börja med så bröt solen fram under mötets gång. Blötast under dagen blev han (inga namn !) som hade

Hans Beijar, föreningens ordförande

lite problem med landstigningen och fick fara hem och byta till torra kläder efter ett ofrivilligt dopp.

AK G

Intresserade deltagare på årsmötet

Martin Westerholm underhöll deltagarna

För underhållningen svarade Martin Westerholm och vi som var där fick bland annat lyssna på "Porträttet" av L. A. Ledin, "Vackert väder" av Fröding, "Enok" av Nicke Sjödin och "Kvarnen", en Janne Wängman historia. Att

sitta ute på Storholmen och lyssna på Martin Westerholm är en upplevelse. Vi hoppas att Martin fortsätter att komma varje år.

AK G

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Efter flera år av förslag, diskussioner, mentala våndor och förfrågningar har äntligen detta första nummer av "Häggsjöns Varjehanda" kommit till stånd. Tekniskt, har vi alla möjligheter som står till buds, men problemet är som alltid material att fylla publikationen med.

På årsmötet beslöts bland annat att vi skulle ge detta lilla informationsblad en chans. Undertecknad har erbjudit sig att stå för utformning och produktion av "Häggsjöns Varjehanda", en titel som bra beskriver det innehåll vi hoppas kunna ge denna publikation..

Men, innehållet är avsett att komma från Er, kära läsare. Vi är övertygade om att många av Er har oerhört mycket att berätta från gångna tider, liksom angående dagsaktuella händelser. Nils-Erik Westerholm och Edor Olofsson gav på årsmötet goda exempel på berättelser från gamla tider och från det som f.n. berör våra ibland oroliga sinnen, t.ex. den planerade bergtäkten på Rödberget och Bottniabanans kommande dragning. Beträffande de två sistnämnda har vi för avsikt att försöka återkomma så snart nyheter eller förändringar föreligger.

Medlemsregistret behöver korrigeras, så skicka in adressförändringsbladet tillsammans med den lilla enkäten

Men, och för att upprepa det hela återigen, så är Häggsjöns Varjehanda beroende av Er medverkan.

Ni kan delta med berättelser, information, frågor (som förhoppningsvis kan resultera i relevanta svar), skrönor, korsord... Ja kort sagt det mesta som kan anses ha allmänt intresse för oss alla som bor, lever och verkar runt Häggsjön.

/Qrt)

Protokoll fört vid årsmöte med Häggsjöns intresse- och fiskeförening den 12 juli 1998 på Storholmen

Antal närvarande: 34 st

§ 1

Festkommitténs ordförande Nils-Erik Westerholm hälsade välkommen och gjorde med anledning av att den ursprungliga fiskevårdsföreningen firar 50 år en tillbakablick på föreningens verksamhet. Därefter överlämnades ordet till ordförande Hans Beijar som förklarade årsmötet öppnat.

§ 2

Kallelsen till årsmötet hade skett på behörigt sätt och godkändes

§ 3

Dagordningen upplästes och godkändes

§ 4

Att leda årsmötesförhandlingarna valdes Hans Beijar, som sekreterare Kjell-Erik Näslund och som justeringsmän Kurt Eriksson och Annakarin Gudmundsson

§ 5

Verksamhetsberättelsen upplästes och godkändes

§ 6

Revisionsberättelsen upplästes och godkändes

§ 7

Mötet beslöt att bevilja styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året

§ 8

De tre styrelseledamöterna i tur att avgå, sekreteraren Kjell-Erik Näslund, kassören Annakarin Gudmundsson och styrelseledamoten Edor Olovsson omvaldes för ytterligare två år

§ 9

Styrelsesupplanterna Edvard Eriksson och Gunnar Dahlberg omvaldes för ytterligare ett år.

§ 10

Revisorerna Anders Lindqvist och Birgit Magneland omvaldes för ytterligare ett år.

§ 11

Valberedningens ledamöter Nils-Erik Westerholm och Karl Hagelin omvaldes för ett år

§ 12

Till festarrangör för nästa år valdes Nils-Erik Westerholm med Annakarin Gudmundsson som medhjälpare

§ 13

Under övriga frågor uppmärksammades de fyra medlemmar som var med vid föreningens grundande 1948 och fortfarande är medlemmar med en blomma. Dessa medlemmar är Edit Näslund, Maj-Lis och Helge Westerholm samt Maija Wik.

Familjen Bert och Gittan Olofsson har åtagit sig att se till att "Torsten" placeras i sitt rätta läge på grundet utanför Svältsten.

Föreningen kommer att informera sina medlemmar via minst en årlig utgåva av "Häggsjöns Varjehanda". Förutom information skall denna ge utrymme för medlemmarna själva att göra inlägg i form av artiklar, synpunkter och önskemål. Ansvarig redaktör är Kurt Eriksson

§ 14

Ordförande tackade för visat intresse under mötet och förklarade mötet avslutat. Därefter bjöd Martin Westerholm på underhållning, det medhavda fikat intogs och den årliga tipspromenaden averkades

Vid protokollet

Kjell-Erik Näslund

Justeras:

Kurt Eriksson

Annakarin Gudmundsson

Pigg 50-åring

Föreningen jubilerar

Att det i år är jubileumsår för vår förening det framgick ju för dem som deltog i årets sommarsöndag vid årsmötet på Storholmen. Men för alla de andra, som inte trodde att vädret skulle kunna nyttjas för utomhusbruk den här söndagen och sedan fick erfara att det till sist faktiskt blev en av de bättre dagarna vad den här sommaren anbelangar, skall jag försöka berätta lite om föreningens femtioåriga historia.

Grundare och initiativtagare till föreningen var utan tvivel Gösta Alsén, nybliven sommarstugeägare på en plats i Häggsjö som kallades för Kinnekulle. Redan 1947 började han bearbeta fiskerättsinnehavarna runt sjön, och sedan året därpå, alltså 1948, bildades Häggsjöns fiskevårdsförening. Uppslutningen var faktiskt total, både från Antjärn och Häggsjö. Noterbart vara att styrelsen innefattade personer från båda byarna. (hur många medlemmar? Regler för medlemskap?)

Gäddan som ju var den fisk som låg orsborna närmast om hjärtat, hade svårt att reproducera sig i den omfattning som efterfrågan utgjorde. Vårfisket var omfattande. Varje söderläge runt sjön där lämpligt ställe fanns för en gäddryssa, fick under vårens lektid ge plats åt en sådan. Och med mjärdar fiskades det hela säsongen. Häggsjögäddan var omtalad för sin fina kvalitet, så hade någon så god fiskelycka att det egna behovet överskreds, var alltid stadens restauranger villiga att ta hand om överskottet. Därför blev föreningens första åtgärd att bygga en damm för översomring av gäddyngel. Ynglen köptes nykläckta och fick växa på sig under sommaren,

varefter de på hösten släpptes ut i sjön. Det här var inget litet projekt, och många var de dagsverken, både med häst och man, som medlemmarna bidrog med ideellt. En andra åtgärd var att allt fiske förbjöds under några år, jag tror det var tre. För att finansiera det hela anordnades varje sommar en fiskarfest på Torsten Westerholms ägor. En riktig sommarfest med lekar för barnen, fotboll med dam- och herrlag, roddtävlingar, skjutbana, pilkastning och lotterier. På kvällen sedan deltagarna varit hemma, och ätit och mjölkat korna, kom de tillbaka och dansade till fram på småtimmarna. Allt det här visade sig vara lyckade arrangemang. Gäddbeståndet ökade över förväntan och ekonomin likaså. Hushållningsällskapet som varit med och stött föreningen både med råd och något smärre bidrag, började nu att genom sina konsulenter ge mindre bra råd hur föreningen skulle spendera sina pengar. Bland annat satsades en stor del av kassan på inplantering av gös, sik och öring till stor glädje för gäddbeståndet som nu vuxit till sig ordentligt, men någon utdelning för utplanterarna blev det inte.

Kräfter hade förekommit i sjön från sekelskiftet, då en man som hette Heikkensköld och broder till innehavaren av Åvike bruk, fångade kräfter nere i bruksdammen för att sedan släppa dem i Häggsjön, eftersom han själv var bosatt i Häggsjö. Nya inplanteringar av kräfter gjordes av konsul Schönning på

20-talet. Ett ganska bra bestånd hade vuxit upp, eftersom det i stort sett var bara de nämnda personerna som fiskade kräfter i sjön. Men nu blev det plötsligt en folkfest för föreningens medlemmar att en fredagsnatt i augusti med de tio burar som stadgarna medgav, under gemytliga former fiska kräfter. Ofta gick några grannar ihop om fiske och det därpå följande kräftkalaset. Varje år inköptes ungefärligen den mängd som fiskades upp och återplanterades i sjön så det var frid och fröjd till en bit in på sextioalet när en ny och svår konkurrent om delikatessen uppenbarades sig i form av vildmink. Det visade sig att minken tillsammans med den växande gäddstammen blev en övermäktig motståndare. Något år in på sjuttioalet blev kräftfisket inte längre meningsfullt. Insättningen resulterade bara i fetare gäddor och minkar och fångsten uteblev i det närmaste. Nästa dråpslag kom på åttiotalet, närmast bestämt den 26 april 1986, i form av Tjernobykatakastrofen. Allt fiske blev med ens helt meningslöst. Cesiumhalter på upp till 50 000 bq uppmättes, så något tal om att äta fisken var den inte. All fiskekortförsäljning upphörde och vårisen var öde. Inte ens en enda pimpelfiskare fann det mödan värt lura någon av de fina våraborrharna som förut varit så attraktiva. Ett nytt dråpslag kom på nittioalet när sjön kom

Pigg 50-åring, forts...

att ingår i det fiskeområde som bildats för hela sjösystemet ner mot havet. Med ens var de allra flesta av föreningens medlemmar utan fiskerätt i vår sjö. Fiskekort fanns att köpa till priser som mera var anpassade till ädel-fisksjöar i fjällen, så den som föredrog att fiska, han tjuvfiskade. Kontrollen var obefintlig och anarkin fullständig. Vår fiskevårdsförening hade med detta förlorat sin funktion. Hushållningssällskapet, som en gång varit föreningens bundsförvant, skickade en räkning både på resa och arvode för en konsulent som kom ut på ett årsmöte för att tala om att vi inte längre hade någon uppgift att fylla! Men skam den som ger sig. Vi ombildade 1990 föreningen till Häggsjöns intresse- och fiskevårdsförening. På så sätt

var nu inte sjön i fokus utan intresset flyttades över på allt som kunde vara attraktivt och aktuellt både för permanent- och fritidsboende runt sjön. Vägfrågan har varit och är en aktuell fråga. Härtill kom att vi efter något år kunde arrendera sjön för en symbolisk summa för våra medlemmars behov. Det ansåg vi mycket tillfredställande, allrahelst med tanke på att ceciumhalten äntligen börjat sjunka de senaste åren. Mätningar har visat mellan 2 000 - 4 000 bq.

Utmärkande för föreningen har varit dess förmåga att samla folket runt sjön. Många är de trevliga fiskarfester, sommarfester, logdanser, surströmmingsfester och supéer med fin underhållning som under gemytliga former arrangerats av förenin-

gen under årens lopp. En öppen fråga är om det finns så många föreningar utöver bygdegårdsföreningen som här i socknen kan skryta med femtio beslutsfäiga årsmöten på raken. Och med dagens intresse ser det inte ut som någon omöjlighet att dessa kommer att följas av ytterligare femtio. Därför slutar jag med ett:

"Länge leve föreningen!"

N-E W

Vad vill Du läsa om i nästa nummer av Häggsjöns VarjeHanda ?

Bra förslag till föreningens verksamhet ?

Skriv då till oss, adresser på sid 10.

Blomsteruppvaktning till pionjärerna

I samband med årsmötet delade ordförande och kassörskan ut blommor till de medlemmar som varit med från starten för 50 år sedan, nämligen **Edit Näslund, Maija Wik, Helge och Maj-Lis Westerholm.**

Blommor fick även Nils-Erik Westerholm, föreningens egen festarrangör, för att han sköter jobbet med den äran.

Martin Westerholm som stod för underhållningen och Margareta Ragnarsdotter som skänkt fina vinster till tipsrundan tackades med en blomsterbukett.
AK G

thomas

Bil & Backup

Lindomsböle 28
871 91 HÄRNÖSAND
0611 -771 00, 070 - 328 08 98

Jag har generösa öppettider och hjälper er då ni är lediga och har tid. Jag hjälper er med allt som gäller bilen, även lackeringar till mycket bra priser.

Jag utför även reparationer, målning, tapetsering och skorstenrensningar.

Jag har en företagsbackup där företagare kan leja in mig vid behov. Tar också på mig olika chaufförsjobb och transporter.

Oavsett typ av uppdrag - tveka inte att höra av Dig. Jag är öppen för det mesta och lämnar gärna förslag på lösningar.

”Önnes Johanna”

Den sjungande bandväverskan från Häggdånger

I Läns museet Murbergets samlingar finns tre färggranna strumpeband, vävda i rutigt mönster. På registerkortet läser man: nr 3967 Strumpeband, 3 par, vävda på sk ”drejske”. Ett i rött och vitt, ett i orange, grönt och rött och ett i rött, grönt och gult. Bredd 1,5 cm, längd 110 cm. Tofsar, Nynäse Häggdånger”. En annan notis visar att banden köptes 1913 av museet för 2,25. Namnet var Johanna Andersson Nynäse, Häggdånger finns på tre av korten.

Vem var Johanna och hade hon vävt banden? Det var inte lätt att få tag i en trådända i detta fall. Till slut fick jag reda på att en dotter till Johanna bodde i Öje och var 84 år gammal. Telefonsamtal och personliga besök och uppgifter från pastorsexpedition och landsarkiv ligger till grund för nedanstående forskningsresultat.

Johanna Sofia Ersdotter föddes i Vres i Klappnäs den 28 mars 1853. Hon dog 1946, 94 år gammal i Öje i Stigsjö. Hennes mor var bonddottern Brita Cecilia Abrahamsdotter från Nynäs i Häggsjö, född 1819. Brita gifte sig 1839 med torparen Erik Unesson från Stigsjö. De fick två barn innan mannen dog 1851. Kring midsommar 1852 hade en smed från Åvike fattat tycke för den unga änkan, vilket resulterade i att Johanna föddes i mars året därpå. Prästen i Häggdånger rådde änkan att gifta inte gifta sig med smeden. Eftersom Brita kallades Önnesmor efter salig makens efternamn Unesson-Önne på dialekt kom flickan att kallas Önnes-Johanna. 1856 flyttade modern till ”Ångermansvea”, ett torpställe vid Kallbäckstjärn i Gåsnäs inte långt från den gamla avrättningsplatsen. Här föll bilan sista gången 1866. Johanna hade kanske som 13-åring varit med bland dem som samlats föra att se en pojke från Ljustorp halshuggas för mordet på sin matmoder.

Johanna var nitton år, när hon fick fästman, en några år äldre pojke från Själevad. ”Han gick med

knyte”, som man sade, dvs ha tog de arbeten som gavs och sådana fanns det gott om i slättanstider. Jonas Andersson hette han och var född på själva julafton 1848. Paret gifte sig sedan de fått ett barn 1874 och 1879 finner vi dem bosatta på torpstället i Gåsnäs. De fick tio barn, äldste gossen Bernhard inräknad. De övriga var bl a Johan, Erik, August, Sara-Brita, Karl, Jenny, Oskar och Albin. Johanna var 53 år, när hon 1912 blev änka, men då var de flesta barnen vuxna.

Familjen hade förutom det torpstället kunde ge försörjt sig på de bleckkärl maken tillverkade, de vispar och kvastar Bernhard gjorde, de bär och den svamp Johanna och barnen plockade och sålde i stan och den ”affärsrörelse” Johanna bedrev.

Här nedan berättar en 84-årig dotter och barnbarn till Önnes-Johanna om sin mor, mormor eller farmor följande:

”Mamma var liten och kvick, hon va värre o springe än hunn hon hade. Hon gick å sålde saker, hemvävda dukar, halsdukar och förklän me bårder som Björk-Lena i Öje vävt å strumpeband, som hon vävt själv. Hon bar allting i två kontar. En hade hon på ryggen och en fram på bröstet. På sommarn gick hon alltid barfota och bar kängorna i handen. Vintertid drog hon och Bernhard en skrinna på medar”.

”Jag minns så väl, när farmor satt där me spisen å vävde banna. Hon hade bundi fast reven i en krok vid murkåpan, den andra änden hade hon knuti fast runt en träbit i förkläslinningen, på den rulla hon upp bande eftersom. En ljusblå bansked hade hon å vacker sidan upp när hon vävde. (Den ovala sidan) Dom va färggranna banden. Vi har inte några kvar, vi visste inte att dom fanns på Murberget.”

”Men hon va farli på ge bort saker, snäll å givmild. En gång när en bode getet na skjuss te stan fick han en sockerskål me fot!”

”Mormor va glad å språksam. I ungdomen var hon ofta ”trallerska” vid danserna, hon va bra på sjunge å de va inte alltid de fanns nån spelman. Hon sjöng jämt när hon gick å sålde efter vägarna. Jag minns: ”I låga ryttartorpet.... å ”Vi sålde våra hemman å gav oss sedan ut.....” Så koka hon karameller å sålde dom å”.

”Hon hade släkt i Norr-Krånge å när dom hörde sång oppi bakken sa dom alltid: ”Nu komma å Johanna”.”

”Hon va otrolit duktig å gick inte bet på nåt. Vi hade getter å dom slakta hon själv! Hennes mamma hade vari kokfru så hon va bra på laga mat å baka. En gång i veckan gick hon till stinsen i Gnistring å diska å de va inte lite disk de. Han hade spara hela veckan”.

”Hemvävda kläder hade hon i nå randigt eller smårutigt, halsduk på huve å dom där strumpebanna hade hon ju hela live. Det är nån som sagt, att hon skänkt en bandsked med påbörjat band till Murberget”.

”Önnes-Johannas drejske”

I Murbergets samlingar finns mycket riktigt en bandsked skänkt 1910 av H. (Johanna) Andersson, Gåsnäs, Häggdånger. Någon annan med detta namn bodde inte denna tid i Gåsnäs.

Av ovanstående framgår att Önnes-Johanna var en mångkunnig, givmild

och glad person, ett gott minne hade hon för tro inte att alla visor och sånger hon sjöng var nedskrivna. Att hon dessutom var konstnärligt lagd visar de band som finns på Murberget. Av dem kan man nästan utläsa, att hon hade ett glatt sinnelag också. Färgerna är glada.

Margareta Grafström

Kallbäckens avrättningsplats

Historien om den sista avrättningen vid Kallbäckstjärnen 1866

Färdas Du Norrstigen från Krånge by i Medelpad till Häggsjö by i

Ångermanland, ser Du plötsligt en inte så liten skogstjärn på vänster sida. Utloppet korsar Norrstigen och precis där går gränsen mellan de båda landskapen och byarna.

Betraktar man tjärnens vattenspegel, som är stor nog för att utgöra landnings- och startbana för ett häckande lompar, och låter man blicken följa stränderna, så består Medelpadssidan av myrmark och lågt bergslandskap för att på den andra sidan utgöras av mörk granskog ända fram till vattenlinjen. Där finner man en nästan sakral stillhet som torde fått fler än en betraktare en smula avundsjuk på den sommarstugeägare som byggt upp en oas på det smala landområdet mellan tjärnen och vägen.

Med helt andra ögon skulle man sett på området för något hundratal år sedan. Någon form av rekreation eller vila kunde den här platsen absolut inte förknippas med. Det här var stället där hästen ofta fick ta emot en snärt av piskan, för att vid det här stället var det angeläget för de flesta - i vart fall om man färdades ensam - att med det snaraste komma förbi. Tjärnens namn var Kallbäckstjärn och bäcken som utgjorde en naturlig gräns mellan Ångermanland och Medelpad kallades Kallbäcken.

Kallbäckens avrättningsplats var namnet på gläntan på höger sida när man kommit in på den Ångermanländska sidan. Det var under lång tid det ställe där missdådare och ogärningsmän från de båda

landskapen blivit avrättade genom halshuggning. Ursprungligen hade

tjärnen hetat Svartbäckstjärn och bäcken Svartbäcken. Varför namnbytet blivit av det har man inte hittat någon anledning till, men knappast har det varit av hänsyn till de stackars satar som med enkel biljett i fångst-

kärnan förts fram till platsen. För dem fanns knappast någon tröst att få i kyla eller i den mörkaste av färger som tjärnens färg angav. Åtskilliga har mist sina liv på stupstocken därstädes. Hur många finns tyvärr ingen säker uppgift på, men till och med dubbelavrättningar kan man läsa om i domböcker från början av 1800-talet.

Den sista avrättningen skedde i februari 1866. Då avrättades en yngling, Peter Hedin från Stavre i Ljustorps socken. Den unge pojken, ännu ej 14 år fyllda, hade bragt sin matmor torparhustrun Kristina Bjälkström i Edåker i samma socken om livet. Han skul-

i många år innan det stod att läsa i lagböckerna. Utan det som domstolen hade att rätta sig efter var att liv skulle med liv pliktas. Det berättas att den här februaridagen rådde svår kyla och det var ymnigt snöfall med stark blåst. Kronfogde Hagman från Härnösand, för dagen till häst, hade svårt att organisera det hela eftersom det samlats väldigt mycket folk, både för att beskåda det hela, och för att som kallad ingå i den spetsgård som bestod av nära hundra man som skulle omgärda och förhindra insyn vid själva akten. Mannarna i spetsgården var kallade från Ljustorp, Hässjö och Tynderö socknar. Till sin hjälp hade Hagman kronolänsmannen Larsson från Ljustorp och länsmannen Järenholm från Härnösand. Även tre fjärdingsmän ingick i den stab som skulle få det hela att fungera. Vägen skulle hållas öppen. Så därför fick manna i spetsgården i ett första skede inrikta sig på att bana väg och hjälpa de många hästskjutsarna att parkera på den lilla udden vid tjärnen.

Drygt en timme försenade av det dåliga vädret kom till sist fångtransporten med den dömde, och

med den följde även fängelsepredikanten Staaf. Fångnen Hedin iklädd fångkläder hade för att skydda sig någorlunda mot det stygga vädret en så kallad kortrock utanpå som var hans egen, men han frös ändå så att tänderna skullade. Under den korta promenaden fram till av den manstarka

spetsgården som avgränsade avrättningsplatsen, kunde alla se att ynglingen som leddes av predikan-

Kallbäckens avrättningsplats

Under första hälften av 1800-talet avrättades ett okänt antal människor på denna plats, belägen på gränsen mellan Medelpad och Ångermanland.

Den sista kända avrättningen ägde rum 1867.

Som en påminnelse om forna tiders rättsskipning lät Timrå kulturnämnd upprätta denna minnestavla år 1978

Text på den uppsatta skylten vid avrättningsplatsen

le nu med sitt eget liv sona sitt brott. Straffmyndig var ett begrepp som skulle låta vänta på sig

Kallbäckens..., forts

ten utkämpade en svår kamp med sig själv. Men framkommen till avrättningsplatsen åhörde han under stort lugn dödsdomen läsas upp av kronofogde Hagman. Sedan fängelsepredikanten Staaf läst "Fader Vår", tog Hedin själv till orda i en kort bön där han bad till Gud för sig själv och för människan i allmänhet och för ungdomen i synnerhet. Därefter tog han av sig den egna rocken, vek ihop den och gick fram till en man i spetsgården som han kände från sin hemby, och bad om en skickning till sin yngre bror. Därefter tog han ur fickan fram en näsduk som han bad länsmannen Järenholm hjälpa sig att binda för ögonen. Därpå knäböjde han vid stupstocken och lät bödeln utföra sin plikt. Den ansvarige skarprätaren var från Gävleborgs län, men hade av myndigheterna med ålderns rätt fått tillstånd att för denna avrättning utnyttja sin måg som han sedermera ämnade överlåta sin syssla till. Peter Hedin ligger begravd utanför kyrkomuren vid Ljustorps kyrka, där han samma kväll jordfästes av sin fängelsepredikant Staaf. Att vila i vigd jord inne på kyrkogården kunde inte komma ifråga för trots att han nu uppfyllt människans krav att

liv skulle med liv plikta, fanns ingen förlåtelse att få i kyrkans värld. Där var förskrivet att mördare, ogärningsmän och självspillingar fick nöja sig med att ha sitt sista vilorum utanför kyrkomuren

Ännu en avrättning planerades vid Kallbäcken men den blev aldrig av eftersom den dömda hängde sig natten innan på häktet i Härnösand. Den dödsdömda var en kvinna från Örnsköldsvik och möjligen kan hon ligga begravd vid Kallbäcken. I vart fall har häktet betalt två stycken skjut-sar till åkare i Härnösand för transport till och gravgrävning vid Kallbäcken. Den första åkaren tyckte att det eftersom det var vinter med djup tjäle och snö var det ju synd och skam att lägga ner så mycket arbete på en grav där ingen skulle sörja. Därför sköt han kistan med sin last under iskanten vid en vak som bildats ner vid Gådeåbron. Men seglatsen blev inte lång för nere

vid åmynningen strandade farkosten för att sedan när vårsolen började lösa vinterns bojar framstå som ett makabert bevis för åkare 1, vilken blev ådömd ett högt straff för sin skymf och bedrägliga gärning. Därefter fick åkare 2 slutföra uppdraget, så att om ingenting ytterligare ändrades finns hon begravd vid Kallbäcken.

N-E W

Kallbäckstjärnens mörka vatten

Vem är Hans Beijar ?

En kort intervju med föreningens ordförande sedan 1997

Vi ställde några frågor till föreningens ordförande, och så här beskriver han i korta ordlag sig själv:

Jag är född på Nynäs 1957 och som barn hade vi en sommarstuga där Edor Olofsson i dag håller till.

För cirka 20 år sedan köpte jag en tomt i Häggsjöviken av Lennart Gustavsson. Tomten har legat i träda ända sedan dess och fram till i fjol, då vi beslöt att på sätt och vis "återgå till rötterna" och nu håller på att

Hans i närbild

bygga en stuga där. Vi i det här fallet det är min sambo Inger och vår dotter Jennie.

Själv arbetar jag sedan knappt 7 år tillbaka på Mitthögskolan, som påminner om Häggsjöns intresse- o fiskevårdsförening, dvs expanderande och livlig.

Jag tackar för förtroendet och är glad och stolt över att ha blivit vald till föreningens ordförande

Hans Beijar

**Åk billigt och bra
dit Du ska**

**Ring 77-tusen,
Även om Du inte
är på snusen....**

Namn o Nytt - Familjesidan

Vi ses på Storholmen

Vid lunchtid på Nyårsaftonen

Sedan några år har en trevlig tradition växt fram då vi samlats ett allt större antal för att grilla korv, dricka glögg och äta pepparkakor en stund innan kvällens festligheter tar vid.

Vi kommer på skidor, spark eller skridskor (vissa via skooter) och värmer oss sedan vid elden och drar historier för varandra.

En bra kock
Gryta med lock
Vin, sprit eller bådadera
Men vad är det som är viktigast
när man ska flambra?

Häggsjö-loppan

Köpes:

Vedspis i gjutjärn, gärna ornamenterad, ej emalj. Alla förslag beaktas
Tel: 08-560 311 19 e. kl 20

Gammal vedkamin i funktionsdugligt skick.

Tel: 08-560 311 19 e. kl 20

VW KarmanGhia delar

Tel: 0611-197 19

Säljes:

Vi bereder gärna plats för Ditt företags Sponsorannonser för att stödja utgivningen av Häggsjöns Varje-handa
Tel: 0708-66 66 07

Baksidan

Häggdångerskakan Guinness rekordkaka

200g sötmandel
300 g(5 dl) florsocker
4 äggvitor

Smörkräm:

100 g smör
½ tsk vaniljsocker
2 äggulor

Ugn: 175 grader

Gör så här:

Skålla, skala och mal mandeln.
Rör i florsockret. Vispa äggvitorna hårt och blanda i allt. Klicka ut smeten med tesked på smort plåt och grädda i 10 minuter.

Smörkräm: Vispa samman de rumsvarma ingredienserna med elvisp. Lägg ihop de kalla kakorna parvis med smörkräm emellan.

200 gr smör
3 dl socker
2 ägg
1 dl kakao
4 tsk vaniljsocker
2 dl vetemjöl
1 tsk bakpulver

Glasyr:

2 dl vispgrädd
2 dl socker
2 msk sirap
100 gr mörk blockchoklad
100 gr smör

Klä en långpanna, cirka 35x20 cm med smort bakplåtspapper
Smält smöret, rör ner socker och ägg, blanda i resten och rör till en jämn smet. Vispa inte.

Grädda i 175 grader, cirka 15-20

Fudgekaka När höstmörkret smyger sig på

minuter. Vänd kakan upp och ner på bakplåtspapper, låt kalla.

Blanda alla ingredienser till glasyren utom smöret i en kastrull. Låt koka tills det tjocknar, cirka 20 min, blanda ner

smöret. Bred glasyren över kakan. Ställ den kallt att stelna. Skär kakan i bitar.

AK G

Lokala krysset - något att bita i för de bitna...

1		2	3	4	5	6		7	8	9		10	11	12
13	14					15		16	17		18			19
20						21						22		
	23				24	25						26		
27				28	29					30	31			32 33
34	35		36					37		38				39
40			41					42				43		
44							45			46	47	48		
49			50			51	52				53			
	54	55							56	57		58		59
	60						61		62			63		
64					65			66			67	68		69 70
71			72		73			74						75
76					77								78	
79				80			81			82				83
			84		85			86				87		
88							89				90			G W

Vågrätt:

- 2 Hjälms
- 6 Hat
- 9 Bär man hem mat i
- 13 Human
- 16 Prosit
- 19 Medgång
- 20 Tankar man på
- 21 Den kön
- 22 Kort
- 23 Stag
- 24 Grekisk hjälte
- 26 Buske
- 28 Muskelövergången
- 30 Kungsfisk
- 32 Iver
- 34 Rinner mot norr
- 40 Förnäm gud
- 41 Överlevnadsskepp
- 42 Träslag
- 43 Lag
- 44 Kan man säl
- 45 Yta
- 46 Kan änder
- 49 Träd
- 50 Ordleken
- 53 Har nog rekryt

- 54 Flott beredning
- 56 Så kallad kort
- 58 Väggmålning
- 60 Glaciaär
- 61 Finsk nalle
- 63 Tid
- 64 Anfall
- 65 Näs
- 66 På ekar
- 69 Del två
- 71 Den enögde
- 73 Största ön
- 75 Gris
- 76 S.N.
- 77 Jungfru
- 78 Kvinna
- 79 Ond
- 80 Kika
- 81 Lava
- 83 Bakström
- 85 Start för golfare
- 86 Opera
- 87 Smet
- 88 Påpeka
- 89 Land
- 90 Skria

Lodrätt:

- 1 Beredskapsarbete
- 2 Lilleputt
- 3 Dam
- 4 Rövning och gallring
- 5 Skalmat
- 6 Gräs
- 7 Man-man
- 8 Isbrytare
- 9 Nötdjur
- 10 Orne
- 11 Vuxen kut
- 12 Fyr
- 14 Görs maten
- 15 Molande
- 17 Stamning
- 18 Herren
- 21 Smycke
- 22 Talare
- 25 Abels bror
- 27 Kan man ägg
- 29 Ledning
- 31 Kan bli gammal
- 32 Gör bud
- 33 För vrist
- 35 Fågeldräkt
- 36 Industri
- 37 Minsta skäret
- 38 Påstående
- 39 Balter
- 45 Luftburet
- 47 Vill man målet
- 48 Älva
- 51 Klocka
- 52 Kan man åka med i Skagen
- 55 Fisk
- 56 Tork
- 57 Svalnade
- 59 Måttfulla
- 62 Vistas djur i
- 64 Snokade
- 65 Befrielse
- 67 Håll .. mig
- 68 Rinnande vatten
- 70 Grönsak
- 72 Okänd
- 73 Kleta
- 74 Torka
- 78 Klyva
- 82 Ingen annan
- 84 Riktning
- 87 Kort tid

Lösningen skickas till:
Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Oxbergsv. 7
178 32 EKERÖ

Rätt lösning medför hedersnäm-
nande i nästa nummer och ev. pris.
Glöm inte ange Din adress.

Namn:
Adr:
Postnr: Ort

Ordförande: **Hans Beijar**
Adress: Båtsmansv 14
871 53 Härnösand
Tfn: 0611-199 38
Sekreterare: **Kjell-Erik Näslund**
Adress: Häggdänger, Häggsjö 46
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-770 23
Kassör: **Anna-Karin Gudmundsson**
Adress: Grönkullav 11 G
871 60 Härnösand
Tfn: 0611-197 19 / 0611-742 22

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Box 180
178 23 EKERÖ
Tfn: 0708-66 66 07
Fax: 08-560 300 66
E-post: Info@qrt.se

Vi finns på nätet!
<http://www.qrt.se/haggsjo>

Produktion o utgivning av detta nummer
sponsras av:
QRT System AB

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida- och framtida generationer i Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön och har intresse i sjöns välmåga.

För Häggsjön, genom tiderna.

Glöm ej till nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden / föreningen
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Rätt svar på gatan på sid 8:
Tändstickor

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt första nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta första nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- Mycket bra, önskar läsa fler utgåvor
 Det är OK, varken bra eller dåligt
 Tycker inte att denna form av information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- En gång per år
 När ny information av intresse för Häggsjön och mig uppstår
 Aldrig mer, det räcker med detta nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- Mer om gamla tider och de som bodde där på den tiden
 Gammalt och nytt, Gärna frågespalt, samt "Köpes och Aktuella frågor som: Vad händer med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- Gärna, har material för nästa utgåva
 Inte för närvarande, kanske senare
 Nej, läser helst vad andra skriver om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:

Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Box 180
178 23 EKERÖ

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt **e-post**-adress för er som har sådan.